

افراد دارای معلولیت در روند پناهندگی

ایجاد امکان دسترسی بدون مانع و مشارکت بدون در نظر گرفتن وضعیت اقامت

اکنون! بدون آن مایی وجود ندارد

درباره ما

«اکنون! بدون آن مایی وجود ندارد» مدافع حقوق پناهندگان معلول است. ما خود پناهنده هستیم و معلول. از زمان ورود به آلمان تا به حالا با موانع روبرو هستیم. اما در گروه خود تفاهم و همبستگی داریم. ما متقابلاً همدیگر را تقویت می‌کنیم و برای یک جامعه همبسته تلاش می‌کنیم. ما بر آن هستیم تا پناهندگان معلول و خانواده‌هایشان در کشور آلمان بهتر بتوانند زندگی کنند.

پناهجویان و افراد دارای معلولیت که دولدونگ دارند در طول پروسه پناهندگی خود با بی عدالتی مواجه هستند: دسترسی آنها به خدمات بهداشتی درمانی محدود است، محل اسکان آنها اغلب مناسب شرایطشان نیست و با موانع بسیاری روبرو هستند. مزایای تحت قانون مزایای پناهجویان بسیاری از نیازهای خاص معلولان را پوشش نمی‌دهد. همچنین بسیاری از افراد دارای معلولیت برای شرکت در دوره های زبان یا ادغام مشکل دارند.

زندگی پناهجویان و افراد دارای دولدونگ که معلولیت دارند، در بسیاری از زمینه‌ها با موانعی همراه است که فشار زیادی بر زندگی و چشم‌انداز آینده‌ی این افراد وارد می‌کند.

مشکلات

قانون مزایای پناهجویان (AsylbLG) دریافت خدمات بهداشتی، اجتماعی و مشارکتی را برای پناهجویان و افراد دارای دولدونگ به شدت محدود می‌کند. این امر به ویژه در مورد مراقبت‌های پزشکی پراهمیت است. افرادی که تحت قانون مزایای پناهجویان خدمات دریافت می‌کنند، قبل از اینکه به پزشک مراجعه کنند نیاز به یک گواهی درمان پزشکی دارند. مراجعه به پزشک با این گواهی بسیار پیچیده است. اغلب باید قبل از هر چیز به اداره تامین اجتماعی مراجعه کرد تا ضرورت مراجعه به پزشک توسط پرسنل غیر متخصص تایید شود.

در تهیه وسایل کمکی ضروری برای معلولین مانند ویلچر، عصای سفید و سمک، مشکلات اساسی وجود دارد و ادارات تامین اجتماعی اغلب از تقبل هزینه‌ها خودداری می‌کنند. اگرچه طبق ماده ۶ قانون مزایای پناهجویان، یک حق قانونی وجود دارد اما در عمل چنین درخواست‌هایی جدی گرفته نشده و رد می‌شوند. در نتیجه بسیاری از افراد معلول وسایل کمکی را که برای زندگی روزانه به آنها نیاز فوری دارند، دریافت نمی‌کنند. بسیاری از اقامتگاه‌ها یا کمپ‌های پناهندگی برای افراد دارای معلولیت مناسب نیستند. برای مثال با توجه به نوع و میزان معلولیت، این افراد به یک محیط جداگانه و بهداشتی، آزادی حرکت و بدون مانع و محیطی با افراد آگاه، وابسته هستند. در بسیاری از اقامتگاه‌های پناهندگی در آلمان تعداد زیادی از افراد زندگی می‌کنند و بنابراین مناسب نیازها نیستند. اغلب غیربهداشتی هستند و همچنین برای تردد معلولین مناسب نیستند. این اقامتگاه‌ها سطح شیبدار و یا توالت‌های مناسب ویلچر و درهای فرار مناسب برای افرادی که قادر به راه رفتن نیستند و نمی‌توانند به تنهایی در را باز کنند، ندارند. معمولاً محیط‌های خلوت و خصوصی وجود ندارند. با توجه به الزام مسکن، مندرج در ماده ۸۴ قانون پناهندگی، پناهجویان و افراد دارای دولدونگ مجبورند در این کمپ‌های بزرگ زندگی کنند. در اکثر موارد آنها اجازه ندارند خودشان به دنبال محل اقامت مناسب باشند.

دریافت خدمات مراقبتی و ادغام معلولین در جامعه طبق قانون حقوق اجتماعی- شماره ۹ نیز برای پناهجویان معلول به شدت محدود شده است. افراد دارای معلولیت برای اینکه امکان ادغام و مشارکت داشته باشند نیاز به خدمات طبق این قانون دارند. افراد معلول نمی‌توانند بدون خدمات مناسب نیازهای روزمره خود را برطرف کنند. این موضوع در خصوص دسترسی به دوره‌های زبان نیز صدق می‌کند.

ما افراد دارای معلولیت که پناهجو هستیم، خواهان یک زندگی عادلانه و مناسب شرایطمان در طول پروسه پناهندگی هستیم. مدت زمان پروسه پناهندگی که اغلب در کمپ‌های پر از جمعیت سپری می‌شود، در حال حاضر معضل بزرگی برای افراد معلول است و این باید تغییر کند. افراد دارای معلولیت باید با نیازهایشان مورد احترام قرار بگیرند، بدون توجه به اینکه از کجا آمده‌اند.

خواسته‌های ما:

- به افراد دارای معلولیت باید این امکان داده شود که به تعهد خود طبق ماده ۴۸ قانون پناهندگی پایان دهند و از کمپ‌های اولیه پناجویی که پاسخگوی نیازهای آنان نیست نقل مکان کنند. هم اکنون هم طبق ماده ۴۹ بند ۲ مقرراتی وجود دارد که این امر را امکانپذیر می‌سازد، اما در عمل به ندرت از آن استفاده می‌شود. این مقررات باید برای افراد معلول مشخص‌تر شود.
- دسترسی به خدمات پزشکی باید ساده باشد. افراد دارای معلولیت باید دسترسی کامل به خدمات بیمه درمانی دولتی داشته باشند.
- پناجویان دارای معلولیت باید حق استفاده از خدمات مشارکت طبق قانون حقوق اجتماعی- شماره ۹ را داشته باشند. برای این امر باید ماده ۱۰۰ بند ۲ از قانون خدمات اجتماعی حذف شود. در این بند آمده است: "ذینفعان شامل ماده ۱ قانون مزایای پناجویان، مزایایی در رابطه با کمک به ادغام معلولین دریافت نمی‌کنند."
- دسترسی به دوره های زبان آلمانی و ادغام باید مناسب شرایط معلولین باشد. برای افراد نابینا باید مدرسه‌های زبان بیشتری وجود داشته باشد.

شخص تماس

Mheddin Saho

mohie2011@gmail.com